

عنوان مقاله:

تطبیق هنرکاشی و نقوش دیواری در معماری اسلامی ایران (نمونه موردی : مسجد شیخ لطف الله و مسجد امام اصفهان)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه نوردی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی رشت

خلاصه مقاله:

کاشیکاری یکی از روشهای دلپذیر تزئین معماری در تمام سرزمینهای اسلامی است تحول و توسعه کاشی ها از عناصر خارجی کوچک رنگی در نمادهای آجری آغاز و به پوشش کامل بنا در آثار تاریخی قرون هشتم و نهم هجری انجامید در سرزمینهای غرب جهان اسلام که بناها اساسا سنگی بود کاشی های درخشان رنگارنگ پرروی دیوارهای سنگی خاکستری ساختمانهای قرن دهم و یازدهم ترکیه ، تاثیر کاملاً متفاوت اما همگون و پراحساس ایجاد می کردند. بدین ترتیب که هنرمند کاشیکار یا موزاییک ساز با کاربرد و ترکیب رنگ های گوناگون ویا درکنار هم قرار دادن قطعات ریزی از سنگ های رنگین و برطبق نقشه ای از قبل طرح گردیده به اشکالی متفاوت و موزون از تزیینات دست یافته است طرح های ساده هندسی خط منحنی نیم دایره مثلث و خطوط متوازی که خط عمودی دیگری برروی آنها رسم شده از تصاویری هستند که بر یافته های دوره های قدیمی تر جای دارند که به مرور نقش های متنوع هندسی ، گل و برگ گیاه و حیوانات که با الهام و تاثیر پذیری از طبیعت شکل گرفته اند پدیدار می گردند و در همه حال مهارت هنرمند و صنعت کار در نقش دادن به طرح ها و هماهنگ ساختن آنها ، بارزترین موضوع مورد توجه است .

کلمات کلیدی:

هنرکاشی کاری ، نقوش دیواری ، معماری اسلامی ، کاشی معرق ، نقوش هندسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493455>

